

اثر پروبیوتیک های بومی دی پرو[®] و لاکتوفید[®] بر عملکرد رشد، برخی از شاخص های شیمیایی

آب، جمعیت میکروبی دستگاه گوارش و بازماندگی ماهی کپور معمولی

صادق کریم زاده^{۱*}، عباس اسماعیلی ملا^۲، محمد ناظری^۳ و مجید رضایی مایانی^۴

۱-موسسه آموزش عالی رودکی مازندران

۲، ۳، ۴-اداره شیلات شهرستان های بهشهر، نکاء و گلوگاه

*نویسنده مسئول: Journal_ap@yahoo.com

چکیده

هدف از این پژوهش، بررسی اثر پروبیوتیک های بومی دی پرو[®] و لاکتوفید[®] بر عملکرد رشد، برخی از شاخص های شیمیایی آب و جمعیت میکروبی دستگاه گوارش و بازماندگی ماهی کپور بود. ۳۶۰۰۰ قطعه ماهی با وزن اولیه ۵۰۰ گرم در قالب طرح کاملاً تصادفی با ۴ تیمار و ۳ تکرار و ۳۰۰۰ قطعه ماهی در هر تکرار مورد استفاده قرار گرفت. تیمارهای آزمایشی شامل شاهد، ۱ کیلوگرم پروبیوتیک دی پرو در هکتار، ۱ کیلوگرم پروبیوتیک لاکتوفید در هکتار و ترکیب ۰/۵ کیلوگرم پروبیوتیک دی پرو در هکتار و ۰/۵ کیلوگرم ۵۰۰ گرم پروبیوتیک لاکتوفید در هکتار بود. طبق نتایج، گروه ترکیب پروبیوتیک میانگین وزن، طول کل و طول استاندارد بهتری نسبت به سایر گروه های آزمایشی دارا بود ($P < 0/05$). درصد بازماندگی تیمار ترکیب پروبیوتیک در مقایسه با سایر گروه های آزمایشی افزایش یافت ($P < 0/05$). افزودن ترکیب پروبیوتیک تعداد باکتری های اشريشیاکلی را در روده کاهش و تعداد لاکتو باسیلوس های را نسبت به تیمار شاهد افزایش داد ($P < 0/05$). به طور کلی استفاده از ترکیب پروبیوتیک در هکتار سبب بهبود عملکرد، کاهش غلظت آمونیاک، نیتريت و سولفید هیدروژن آب، افزایش درصد بازماندگی و افزایش تعداد لاکتوباسیلوس های روده در مقایسه با تیمار شاهد شد.

کلمات کلیدی: پروبیوتیک، جمعیت میکروبی، بازماندگی، ماهی کپور معمولی.